

Un viatge als anys 80

Els Blues Brothers porten els seus grans èxits a Sant Feliu de Guíxols

El guitarrista Steve Crooper (al centre) és un dels membres originals.

The Blues Brothers Band, amb dos dels seus membres originals, van oferir dimarts al Festival de la Porta Ferrada un repàs als seus més de 35 anys de carrera. Malgrat que al públic li va costar animar-se, al final va acabar aixecant-se i ballant al ritme de temes com "Sweet home Chicago", "Soul Man" i "Everybody needs somebody to love".

LAURA FANALS SANT FELIU DE GUÍXOLS

El temps passa per a tothom i, malauradament, també per als Blues Brothers. De la banda original només en queden dos membres -el guitarrista Steve Crooper i el saxofonista Lou Marini- i l'energia després de 35 anys sobre l'escenari ja no és la mateixa, però tot i això, continuen essent incombustibles i mantenen la capacitat de fer aixecar el públic de la cadira, encara que els costi més que abans.

Tampoc se'ls pot culpar. Immersos en una gira que en tres dies els ha dut a Sèrbia, Sant Feliu de Guíxols i Londres, la mítica banda de blues i soul va oferir dimarts un concert on no van faltar els seus èxits i les coreografies que els han fet famosos, tot i que va costar engrescar un públic que no es va posar a ballar fins al final.

La nit, que va començar amb uns vint minuts de retard, es va obrir amb una introducció instrumental liderada per Crooper. "Heu vingut buscant festa, i tindreu festa!", va exclamar, just abans que dos dels actuals cantants -Rob Pappozzi, equipat amb la seva inseparable harmònica, i Tommy McDonell- saltessin a l'escenari per entonar les primeres notes de Going back to Miami i convidessin el públic a cantar amb ells. Al llarg d'una hora i mitja de concert, els Blues Brothers van anar desgranant, entre altres, Messin' with the kid, Hey bartender, Groove me i Hold on I'm comin'.

El públic, però, no s'animaria a aixecar-se de la cadira fins a Sweet home Chicago, que els va fer cantar, ballar i aplaudir amb ganes. Tot seguit, el concert va acabar momentàniament amb Soul man, tot i que durant els bisos apareixeria l'esperadíssima Everybody needs somebody to love. "Tant se val el que faci a la vida... quan tornes a casa a la nit, només necessites una cosa: amor!", va dir Lou Marini per introduir la cançó que posaria punt i final a la nit quan aquesta es trobava en el seu punt culminant i el públic en demanava més.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/08/21/viatge-als-anys-80/684081.html?utm_source=rss